

Homília pri jubilejnej púti ochrancov života
Diecézna Svätýňa Božieho milosrdenstva
Smižany 8.3. 2025

Drahí spolubratia v kňazskej a diakonskej službe, zasvätené osoby, predovšetkým zo spoločnosti Katolíckeho apoštolátu Pallotínov, ktorí spravujete našu diecéznu svätýňu v Smižanoch, milé rodiny, drahí brati a sestry,

dnes sme sa zišli v tejto svätyni Božieho milosrdenstva, aby sme našu pozornosť upriamili na oblasť ochrany najbezbrannejších ľudských bytostí, ktorou sú predovšetkým počaté deti. Bol to svätý Ján Pavol II, ktorý vyriekol slová: „Obrana rodiaceho sa života je úzko spojená s obranou akéhokolvek ľudského práva. Predpokladá vieru, že ľudská bytosť je vždy posvätná a nedotknuteľná, v akejkoľvek situácii a v akomkoľvek štádiu svojho vývoja.“ Preto chcem spomenúť a zahrnúť aj ľudí s mentálnym postihnutím, alebo ľudí v paliatívnej starostlivosti a v terminálnom štádiu života. Dnes z tohto miesta sa chcem poďakovať všetkým, ktorí ste na strane obrany dôstojnosti ľudského života. Ďakujem Vám za to, že to robíte v pravde, láske a s úctou.

Dôstojnosť ľudskej osoby patrí každej ľudskej osobe v každom stave a okolnostiach života. Hneď v prvých veršoch Svätého písma je táto dôstojnosť vyjadrená slovami, že Boh stvoril človeka ako muža a ženu a stvoril ich na svoj obraz. Byť stvorený na Boží obraz preto znamená vlastniť v sebe posvätnú hodnotu. Každý človek v sebe nesie nezmazateľný obraz Boha. Táto dôstojnosť teda patrí každému človeku nie na základe nejakého nášho dohovoru alebo hlasovania. Nevymýšľame si ju podľa momentálnej situácie. Ohlasujeme ju a pripomíname preto, že je súčasťou každého človeka. Je zapísaná do jeho bytia bez ohľadu na kultúrne a spoločenské zmeny. Táto dôstojnosť nemôže byť zrušená alebo určená iba pre niektorú etapu ľudského života, alebo kategóriu ľudí. Vyznávame, že nebeský Otec nekonečne miluje každú ľudskú bytosť.

Drahí bratia a sestry, chcem poukázať ešte na jednu skutočnosť. Boh Otec sa nerozhodol vykúpiť nás nejakou energiou, alebo anjelom, či zjavením. Boh Otec túto lásku k nám prejavil tým, že poslal svojho Syna, ktorý v plnosti prijal našu ľudskú prirodzenosť. Boží Syn neprišiel na tento svet na nejakom oblaku, nezostúpil z nejakého trónu. Boží Syn prišiel na tento svet tak, ako prichádza každý človek. Boh posvätil našu ľudskú prirodzenosť osobnou prítomnosťou. Samotný Boží Syn vzal na seba ľudskú dôstojnosť vo všetkých jeho etapách. Počal sa v živote ženy – Márie z Nazareta, narodil sa v Betleheme, potreboval materinské mlieko, starostlivosť Jozef a Márie, vyrastal v rodine, učili ho chodiť, rozprávať, modliť sa, pracovať... Keď Kristus začal svoje verejné ohlasovanie, učil nás, že Božie kráľovstvo patrí trpiacim na tele alebo duchu, že patrí pokorným, chudobným, opovrhovaným posmievaným. Osobitne patrí tým, ktorí iných považovali za „nehodných“. Dnes sme tu, lebo vyznávame túto pravdu, ktorú priniesol

Ježiš Kristus, lebo neraz táto spoločnosť považuje nenarodených za nehodných života. Ľudí vo vysokom veku alebo v pokročilom štádiu choroby nepovažuje za hodných života. Sme tu na strane života, ktorý nám Boh daroval, ale ešte viac v Ježišovi Kristovi ho sám prijal.

Je tu ešte jeden rozmer, ktorý budeme sláviť o niekoľko týždňov. Je to Ježišovo zmŕtvychvstanie. To nie je len jeho osobné oslávenie. Pán Ježiš svojím zmŕtvychvstaním a nanebovstúpením oslávil našu ľudskú prirodzenosť. Pri Pánovom vzkriesení prvýkrát v dejinách sa ľudskej prirodzenosti dostalo oslávenia, ktoré je určené pre každého z nás. Vidíme, že naša ľudská dôstojnosť nemá iba svoj pôvod v Bohu. Bohu to nestačí. Bohu nestačí ani to, že v vo svojom Synovi sa stak jedným z nás. V Ježišovi Kristovi nám nebeský Otec ukázal aj zavŕšenie a to je plné spoločenstvo s Ním. Každý človek je Božím obrazom ale rovnako každý človek Kristom vykúpený je pozvaný mať účasť na večnej sláve. Niekedy pri pohovoroch do zamestnania zvyknú klásť uchádzačovi takúto otázku: „Kde sa vidíte vo svojom živote o 10 rokov.“ Ak sa túto otázku spýtajú nás ako Ježišových učeníkov, kde sa vidíme možno o 10 – 20 – 50 rokov, naša odpoveď je „vo večnej sláve“, lebo to je Boží plán. To je túžba nebeského Otca a jeho Syna Ježiša Krista, ktorý odišiel k Otcovi, aby nám pripravil miesto, aby sme aj my boli tam, kde je on.

Sme tu ako synovia a dcery Cirkvi, ktorá od svojho začiatku nasledovala a nasleduje príklad svojho Zakladateľa. Áno, Ježiš Kristus chcel Cirkev. Cirkev v priebehu storočí zmenila tvár sveta. Založila inštitúcie, ktoré sa starajú o opustených novorodencov, o deti bez rodičov, o osamelých starých ľudí, o duševne chorých alebo ťažko vyliečiteľných ľudí. Povzbudzujem Vás a prosím, aby sme naďalej s radosťou a s úctou prispievali k budovaniu kultúry života, ako to vyjadril svätý pápež Ján Pavol II, aby sme nepodľahli kultúre skartácie, ako nás k tomu povzbudzuje terajší Svätý Otec František. Ďakujem Vám za vaše nadšenie a svedectvo evanjelia. Amen.